

LLEGIM TEATRE

Temporada 2021-2022

Macbett

Eugène IONESCO

Dissabte 5 de març a les 10:30 h

Macbett

Eugène Ionesco

Direcció: Ramon Simó

Sala Petita (Diumenge 27 de març 2022)

Intèrprets: Anna Alarcón, Laia Alsina, Pep

Ambròs, David Anguera, David Bagés, Pepo

Blasco, Joan Carreras, Josep Julien i Xavi Ricart

Eugène IONESCO

(Slatina 1909 – París 1994)

Eugène Ionesco és un dramaturg i escriptor francès d'origen romanès, un dels principals representants de l'anomenat "teatre de l'absurd".

El seu pare era jurista i treballava dins de l'administració reial, mentre que la seva mare era filla d'un enginyer francès que treballava pels ferrocarrils romanesos. Quan el petit Eugène tenia tot just cinc anys, la família emigra a França.

El 1916, el pare trenca amb la seva muller, i, emocionat i endut per sentiments patriòtics, quan Romania declara la guerra a Alemanya i a Àustria, s'entorna al seu país. Ionescu resta amb la seva mare i la seva germana i es veu obligat a passar temps d'una greu penúria econòmica. Es internat a una llar d'infants on ho passarà malament, i de 1917 a 1919, ell i sa germana són confinats a una família de pagesos, prop de la confluència de Normandia i Bretanya. Aquest període serà recordat pel futur escriptor com un dels més joiosos de la seva vida.

Algunes de les seves obres més reconegudes són "La cantant calba" (1950), La lliçó (1951), Les cadires (1952), Rinoceront (1959) i El rei s'està morint (1962)

Membre de l'Académie Française des de 1970, va rebre nombroses distincions entre les quals el Premi Europeu de Literatura (1971)

MACBETT

Macbett és una farsa tràgica escrita per Ionesco l'any 1972 que s'inspira en la tragèdia elisabetiana i en *l'Ubú rei* d'Alfred Jarry. Si bé sembla que, per Shakespeare, el poder absolut corromp necessàriament, en la seva obra confia encara en una possible versió honesta del poder. Per a Ionesco, en canvi, com per a Jarry, la idea del poder bo és una falòrnia. Tots dos despullen el poder arrencant-li la màscara de la bondat i estripant-li la disfressa de la justícia.

Amb *Macbett*, Ionesco ens fa riure de la nostra pròpia brutalitat, absurda i intranscendent, però que reparteix dolor com qui dona les gràcies. En un text brillant, ple de troballes formals i textuais, de ritme trepidant i farcit de sorpreses, ens adverteix que el totalitarisme sempre està apunt per tornar. Cal vigilar de prop aquells que exerceixen el poder (i els seus gossos) perquè, mal que ens costi de creure, qualsevol polític pot trobar-se a la butxaca la llavor de la tirania.

Ionesco despulla el poder i els seus mecanismes a través de l'humor, l'exageració i la paradoxa.

El *Macbett* de Ionesco converteix el Macbeth de Shakespeare en un relat còmic d'ambició, corrupció, covardia i excés, tot creant una farsa tràgica que porta la follia humana als seus extrems més salvatges. La confirmació dels innegables impulsos destructors d'una humanitat que es mou per l'enveja, la gelosia i la convicció que només qui té poder pot arribar a ser lliure.